

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 812/2025
08.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Михаила Павловића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељење за претходни поступак Кпп.ПоЗ бр. 21/25 од 17.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кпп ПоЗ бр. 21/25 – Кв бр. 1902/25 од 07.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Михаила Павловића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Одељење за претходни поступак Кпп.ПоЗ бр. 21/25 од 17.04.2025. године и Вишег суда у Београду Кпп ПоЗ бр. 21/25 – Кв бр. 1902/25 од 07.05.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Одељење за претходни поступак Кпп.ПоЗ бр. 21/25 од 17.04.2025. године у ставу II према окривљеном АА одређена је мера забрана прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицима и посећивања одређених места и окривљеном забрањен приступ свим друштвеним мрежама и „You tube“ каналу и посећивање свих јавних скупова (непријављених и пријављених) и наложено окривљеном да се сваког 01. и 15. у месецу јавља МУП-у РС ПС Стари Град у периоду од 09,00 до 12,00 часова. Контролу примене мере вршиће МУП РС ПС Стари Град на чијој територији окривљени има пријављено пребивалиште, а контролу приступа друштвеним мрежама и „You tube“ каналу вршиће Управа за технику, Одељење за борбу против високотехнолошког криминала МУП РС. Мера забрана прилажења, састајања или комуницирања може трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правноснажности пресуде односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе. Суд ће свака три месеца испитати да ли је трајање мере оправдано. Окривљени је упозорен да уколико прекрши изречену забрану према њему може бити одређена тежа мера.

Решењем Вишег суда у Београду Кпп По3 бр. 21/25 – Кв бр. 1902/25 од 07.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Одељење за претходни поступак Кпп.По3 бр. 21/25 од 17.04.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Михаило Павловић, због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијана решења преиначи тако што ће својом одлуком укинути мере одређене побијаним решењем према окривљеном АА.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу захтева наводи да одбрана сматра да нису испуњени услови за одређивање мере из члана 197. ЗКП, обзиром да нема основане сумње да је окривљени извршио кривично дело из члана 138а КЗ, јер постоји одуство елемената који су од круцијалне важности за постојање самог дела по закону, а то су континуитет трајања и упорност, а окривљени те услове не задовољава јер има само једну објаву на мрежи „Х“. Даље бранилац наводи и да окривљени нема намеру нигде да бежи, да има породицу у Србији и малолетно дете, посао и обавезе, те да никаква мера из члана 188. ЗКП за обезбеђење његовог присуства није потребна.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног нумерише и детаљно образлаже повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11), став 2. тачка 2) и 3) ЗКП (тачке 15 до 38 захтева).

Међутим, повреде закона из члана 197, 188, 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, нису дозвољени разлози, у смислу одредбе

члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Михаила Павловића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**